

ת"פ 55106/03/18 - מדינת ישראל נגד יוסף אילוז

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 55106-03-18 מדינת ישראל נ' אילוז

לפני כבוד השופט איתי הרמלין

המאשימה מדינת ישראל

ע"י עו"ד אסף תומר

נגד

הנאשם 4. יוסף אילוז

ע"י עו"ד אהרון פרקש

גזר דין

1. הנאשם הורשע לפי הודאתו בכך שבשני מועדים בקיץ 2017 ביצע הדברות לא חוקיות באמצעות תכשיר הדברה רשום בניגוד לתנאי התכשיר לרבות באי שימוש בציד מגן, אחסנת חומר ההדברה שלא באריזתו המקורית ומהילת חומר ההדברה בריכוזים שונים מהאמורים בתווית, וכל זאת בלי שקיבל הוראה בכתב ממדביר רשום, אף על פי שאחד מבעלי העסק שבו עבד היה בעל רישיון כזה. באחד משני המקרים השתמש הנאשם בבקבוק קוקה קולה בנפח של 1.5 ליטר כמיכל מרסס הגב שלו. בכתב האישום נאמר עוד כי "בבקבוקים של תכשירי הדברה נוספים שנמצאו בחזקתו, הכילו חומרי הדברה שהינם חומרים מסוכנים כמשמעותם בחוק חומרים מסוכנים".
2. אין ספק שהתקנות שאותן הפר הנאשם נועדו לצמצם את הסיכון פוטנציאלי לסביבה, לבריאות הציבור ולבריאותו של הנאשם עצמו. עם זאת, מידת הסיכון שנוצרה בשל הפרת התקנות על ידי הנאשם אינה מובהרת כלל בכתב האישום. לא ברור אם הפלסטיק של בקבוק המשקה מאפשר נידוף בניגוד למיכל המקורי של חומר ההדברה; לא ברור אם עצם פעולת ההעברה ממיכל למיכל יוצרת סיכון משמעותי; לא ברור במה נמהלו חומרי ההדברה ומהי הסכנה במהילתם של חומרי ההדברה לריכוז אחר מזה שמופיע על התווית (לכאורה, אם מדובר למשל במהילה במים או בממס אחר, הרי הפחתת ריכוז החומר הפעיל הופכת את תכשיר ההדברה למסוכן פחות); המשפט הנוגע לבקבוקים הנוספים שציטטתי בפסקה הקודמת אינו מבהיר כלל מה הפגם הנלמד מהעובדות שמתוארות בו.
3. חומרת מעשיו של הנאשם אינה דומה לזו שבמקרים שאליהם הפנה התובע שבהם השתמש מדביר בחומרים אסורים ומסוכנים - בין אם מדובר בחומרים שאסורים כליל לשימוש בישראל ובין אם מדובר בחומרים המיועדים לשימוש בשטח פתוח ונעשה בהם שימוש בדירות מגורים (ת"פ (תל אביב) 10944-10-16 מדינת ישראל נ' פרדי טיילור (2017)). עניינו של הנאשם גם אינו דומה לזה של אלו שהפעילו עסקי הדברה שפעלו ללא רישיון כמו במקרים נוספים שאליהם הפנה התובע (עפ"ג (תל אביב) 10951-05-18 מדינת ישראל נ' טובי שיגריס (2018)). בקביעת מתחם העונש ההולם לא ניתן גם להסתמך על גזרי דין שהתקבלו בעקבות הסדר טיעון - וודאי שהתביעה אינה יכולה לבקש שבית

המשפט יתבסס על גזרי דין אלה (הסבר מפורט בעניין זה ראו בת"פ (תל אביב) 12112-03-17 **מדינת ישראל נ' לוי לבל ושות בע"מ** (2018)).

4. במקרים החמורים שהזכרתי לעיל שבהם הסיכון לבריאות הציבור במעשי הנאשמים היה גדול ומובהק, מוצדק היה לגזור עונשים של מאסר על תנאי ובצדמם קנס והתחייבות להימנע מעבירה. לעומת זאת, בהתחשב באופיים של המעשים הספציפיים המיוחסים לנאשם בפניי כעת, שהסיכון שהיוו לציבור אינו ברור מכתב האישום, נראה כי ניתן ללמוד על העונש ההולם דווקא מתיקים שעניינם עיסוק בחומרים מסוכנים. כך במספר תיקים שנדונו בפניי באחרונה בעניינם של מי שבמספר הזדמנויות רכשו חומרים מסוכנים בלי שהחזיקו היתר רעלים, קבעתי (על בסיס פסיקה בתיקים רבים אחרים הנזכרת בגזרי הדין) כי מתחם העונש ההולם כולל עונשים של קנס והתחייבות להימנע מעבירה, אך לא מאסר על תנאי. כך לדוגמה בת"פ (תל אביב) 15606-03-17 **מדינת ישראל נ' שרלוט הרתחות בע"מ**, דנתי בעניינה של חברה ומנהלה שב-8 הזדמנויות במשך שנה ומחצה רכשו כמויות קטנות של חומצת HF בלי שהחזיקו בהיתר רעלים. באותו תיק קבעתי כי מתחם עונש הקנס ההולם לחברה נע בין 10,000 ₪ ל-30,000 ₪ ומתחם עונש הקנס ההולם למנהל החברה נע בין 5,000 ₪ ל-10,000 ₪. בדומה לכך, בת"פ (תל אביב) 19005-03-17 **מדינת ישראל נ' ברק לייזרים בע"מ** (2018) דנתי בעניינם של חברה ושני בעליה שב-6 הזדמנויות רכשו כמויות קטנות של חומצת HF ללא היתר רעלים. שם קבעתי בשל מצבם הכלכלי של הנאשמים כי מתחם העונש ההולם לחברה נע בין קנס של 4,500 ₪ לקנס של 9,000 ₪ ואילו לכל אחד מן הבעלים קבעתי כי מתחם העונש ההולם נע בין קנס של 1,800 ₪ לקנס של 3,600 ₪.

5. לנוכח האמור לעיל אני קובע כי מתחם העונש ההולם בגין מעשיו של הנאשם כולל ברף התחתון עונשים של קנס והתחייבות להימנע מעבירה בלבד, ורק ברף העליון הוא כולל גם מאסר על תנאי. בהתאם להוראות סעיף 40 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 בעת קביעת המתחם של עונשי הקנס ההולמים יש להתחשב במצבו הכלכלי של הנאשם. לפי האמור בתסקיר שירות המבחן מצבו הכלכלי של הנאשם הוא קשה ביותר - הוא חייב סכומים גבוהים ביותר (לדברי הנאשם, כחצי מיליון שקלים) ולאחר שנפרד לאחרונה מאשתו ועבר להתגורר לבדו במקום קרוב כדי שיוכל לשמור על קשר עם ילדיו, אין לנאשם, שעובד כיום כשליח, אמצעים אפילו לרכוש ריהוט לדירתו. בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירות ובמידת פגיעתן בערכים המוגנים, ברמת הענישה הנוהגת ובמצבו הכלכלי של הנאשם אני קובע כי מתחם עונש הקנס ההולם נע בין 2,400 ₪ ל-4,800 ₪.

6. מתסקיר שירות המבחן (שאליו התייחסתי גם בהכרעת הדין בשל בקשת הנאשם שאמנע מלהרשיעו) עולה כי הנאשם שסבל מהתמכרות להימורים, השתלב בהצלחה לפני כחצי שנה בטיפול מתאים. שירות המבחן אף התרשם שהנאשם ער כיום לאחריותו לעבירות שביצע. בהתחשב בפרטים אלה כמו גם במצבו הכלכלי והמשפחתי של הנאשם ובהיעדר עבר פלילי אני מוצא כי יש לגזור עליו עונש שבתחתית מתחם העונש ההולם.

7. לפיכך, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. קנס בסך 2,400 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם לקרן לשמירת הניקיון ב-12 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים החל ביום 1.2.2020 באמצעות שוברים שתמציא המאשימה לנאשם.

ב. אני מורה לנאשם לחתום בתוך 7 ימים מהיום על התחייבות בסך 5,000 ₪ להימנע מביצוע העבירה שבה הורשע או כל עבירה אחרת שעניינה חומרים מסוכנים או הדברה. ההתחייבות תיכנס לתוקף ביום חתימתה ותוקפה למשך 3 שנים. לא יחתום הנאשם על ההתחייבות במועד, יאסר למשך 21 יום.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, 28 באוקטובר 2019, בהעדר הצדדים.